

Impact Factor 6.261

ISSN- 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOW ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

UGC Approved Multidiciplinary international E-research journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

18th Feb. 2019 Special Issue- 130 (I)

THE ROLE OF GOVERNMENT TO PROTECT THE HUMAN RIGHTS

Chief Editor

Dr. Dhanraj T. Dhangar
Assist. Prof. (Marathi)
MGV'S Arts & Commerce college,
Yeola, Dist. Nashik (M.s.) India

Executive Editor of This Issue

Dr. Vanmala Govindrao Gundre
Principal
Yashwantrao Chavan College, Ambajogai. Dist. Beed.

Co-Editor

Dr. Ahilya Barure
Dr. D.R. Tandale
Dr. D.B. Tanduljekar

19. स्त्रियांचे प्रश्न आणि मानवी हक्क प्रा.डॉ. देशमुख रुपेश नानासाहेब	65
20. मानवी अधिकार आणि भारतीय राज्यघटना प्रा.डॉ. दिवाण शिवाजी गोविंदराव	68
21. भारतातील मागासवर्ग आणि मानवी हक्क प्रा.डॉ.बी.एम.नरवाडे	70
22. मानवी हक्क आणि महिला डॉ.मेघा एस. पाठक (दिग्रसकर)	73
23. मुलभूत हक्कातील शिक्षण: एक दृष्टीक्षेप प्रा.डॉ.रुदेवाड बी.पी.	75
24. मानवाधिकार आणि बालविकासाच्या समस्या : एक समाजशास्त्रीय अभ्यास प्रा.अनिल गाडेकर	77
25. मानवी हक्क आणि महिला विकास आबासाहेब आर.कसबे	79
26. मानवाधिकार आणि स्त्रियांची स्थिती प्रा. सुरेंद्र हरिभाऊ किन्हीकर	81
27. मानवी अधिकारांचे प्रकार प्रा. आर.डी.खताळ	84
28. महाराष्ट्रातील मानव अधिकार : विशेष संदर्भ रोजगार व दारिद्र्य प्रा. डॉ. अनिल दत्तू देशमुख	86
29. भारतीय राज्यघटनेतील मानवी हक्क डॉ. प्रशांत भाऊसाहेब सोळंके	90
30. भारतीय संविधान आणि मानव अधिकार प्रा. राजाराम नामदेव निगडे	92
31. मानवी हक्क आणि महिला सक्षमीकरण डॉ.दीपक एम.भारती , मेघराज जनार्धन मोरे	94
32. भारतीय राज्यघटना व मानवाधिकार डॉ.आरडले एस.डी.	97
33. भारतातील दलित चळवळ आणि मानवी हक्क विषयक तरतुदी प्रा.डॉ अजय पाटील	99
34. भारतातील बालकामगार विषयक समस्या व कायदे प्रा.डॉ किशोर गटकळ	102
35. स्त्री हिंसाचार : एक आढावा प्रा. सय्यद आर. आर.	105
36. मानवी हक्क व महिला प्रा. संध्या पेंडकर / देशपांडे	107
37. मानवी हक्क आणि भारतीय महिला.	111

मानवी हक्क आणि स्त्रीयांचे प्रश्न :-

आज जगात सर्वात जास्त अन्याय अत्याचार स्त्रीयांवर होत आहेत. आज समाजामध्ये स्त्रियांच्या सामाजिक, आर्थिक, सांस्कृतिक, राजकीय हक्कांचे उल्लंघन होताना दिसून येत. याचे प्रमाण कमी न होता ते दिवसेंदिवस वाढत चाललेले आहे. याला कारणीभूत कुटूंब, समाज आणि प्रशासन आहे. वंशाचा दिवा म्हणून मुलाकडे मुलाकडे पाहण्याच्या वृत्तीमुळे स्त्री भ्रूण हत्या मोठ्या प्रमाणावर होत आहेत. बालविवाहामुळे कमी वयात माता बनल्यामुळे मुलीच्या आरोग्यावर विपरित परिणाम होतात, तसेच हुंडा प्रथा, देवदाशी प्रथा, अंधश्रद्धा यामुळे स्त्रियांच्या शारीरिक व मानसिक छळ केला जातो. त्यामुळे प्रत्येक क्षेत्रातील महिलांच्या समोर वेगवेगळ्या स्वरूपाचे प्रश्न उभे असलेले दिसतात. पुरुष प्रधान संस्कृतीमध्ये पुरुषांचाच वरचष्मा आहे. त्यामुळे स्त्रियांना वेगवेगळ्या प्रकारच्या अन्याय, अत्याचारांना सामोरे जावे लागते. म्हणजे वैवाहिक, हिंसाचार, हुंडाबळी, बलात्कार, सक्तीने केला जाणारा महिला व्यापार, शारीरिक, मानसिक छळ अशा अनेक सामाजिक समस्यांना स्त्रीयांना सामोरे जावे लागत आहे. कुटुंबामध्ये मारहाण करणे ही सर्व सामान्य गोष्ट मानली जाते. कौटुंबिक अत्याचारामध्ये 40 टक्के महिला केवळ मारणे, हल्ला करणे, जाळणे, शिवीगाळ करणे, अपमान करणे अशा त्रासांना बळी पडतात किंवा अशा त्रासास कंटाळून आत्महत्या करतात. तसेच जेव्हा पती व पत्नी दोघेही प्रशासकीय सेवेत असतात. तेव्हा पतनीला मासिक वेतन उचलण्याचा हक्क असतो. परंतु स्वतःच्या मर्जीनुसार पैसा खर्च करण्याचा हक्क नाकारून मानवी हक्काची पायमल्ली केली जाते. प्रशासन व्यवस्थेतील महिलांना तर विनाकारण उशिरापर्यंत कार्यालयात थांबवून त्यांचे मानसिकदृष्ट्या खच्चीकरण करण्याचा प्रयत्न होतो. महिलांच्या भावनाप्रधान स्वभावाचा गैरफायदा घेतला जातो. यातच अश्लिष चित्रे दाखवणे, अश्लिल हावभाव करणे, विकृत दृष्टीने पाहून त्यांच्या मानवी हक्काची पायमल्ली केली जाते.

स्त्रीयांच्या राजकीय क्षेत्राबाबतीतही वेगळ्या समस्या आहेत. म्हणजे राजकीय सहभागात भेदभावाचे प्रकार दिसून येतात. निवडणूक प्रक्रियेत उमेदवार असलेल्या आणि प्रतिनिधीत्व प्राप्त केलेल्या स्त्रीयांना सर्वच राजकीय पक्ष पुढे न येऊ देण्याचे कार्य करतात. ज्या महिला प्रतिनिधी आहेत त्यांना पक्षाच्या आदेशानुसार प्रश्न मांडावे लागतात, कारण राजकारणात स्त्रीया सक्षम होतील ही भिती पुरुष मंडळींना असते. जर त्या सक्षम झाल्या तर आपले सीन दुर्य्यम हॉर्नल या भितीने त्यांच्या राजकीय हक्काची पुरुष मंडळींकडून पायमल्ली केली जाते.

स्त्रीयांच्या आरोग्य विषयक समस्या ही अनेक भयावह असलेल्या दिसतात. त्यामुळे भारतीय स्त्रीयांचे आयुर्मान 58 वर्षे एवढेच आहे, तर विकसीत राष्ट्रातील स्त्रियांचे आयुर्मान 78 ते 80 वर्षे एवढे आहे. भारतीय स्त्रीयांच्या साक्षरतेचा विचार करता 1991 च्या जणगणनेनुसार एकूण स्त्रियांपैकी निरक्षर स्त्रियांचे प्रमाण 60 % आहे, तर पुरुषांमध्ये 25 % आहे. स्त्रियांच्या निरक्षरतेचे प्रमाण अमेरिकेत 3% , फ्रान्समध्ये 4% तर हंगेरीत 5 % आहे. याचा अर्थ जर पहिलीत 100 मुलींनी प्रवेश घेतला तर केवळ 61 मुली सहाय्ये इयत्तेत जातात, 43 मुली नववीच्या वर्गात जातात तर 11 वीच्या वर्गात केवळ 25 मुली आलेल्या असतात. ही दिवसेंदिवस घटत जाणारी संख्या म्हणजे एक प्रकारचे स्त्रियांचे समोरील गंभीर समस्येचेच द्योतक आहे. भारतातील ग्रामीण महिलांच्या संदर्भातील केलेल्या सर्वेक्षणानुसार प्रत्येक 54 मिनीटाला एक महिला बलात्कार व दर 43 मिनीटाला एक महिला अपहरण होते. महिन्याला 800 तर वर्षभरामध्ये 9600 महिला बळी पडतात. 18 वर्षाखालील मुलींचे लैंगिक शोषण केले जाते, त्यांना बालवेश्या बनवले जाते.

आजही बऱ्याच ठिकाणी चोरून गर्भलिंग तपासणी वंशाचा दिवा म्हणून मुलगाच हवा म्हणून मुलगी जन्माला येण्याअगोदरच मातेच्या गर्भातच त्या चिमुकल्या जिवाला डोळे उघडण्याचे आधीच ते बंद करायला लावले जाते. 2011 च्या जणगणनेनुसार असमान लिंग गुणात्तर ही एक गंभीर सामाजिक समस्या म्हणून भारताच्या पुढे येत आहे. भारतात एक हजार पुरुषांमागे स्त्रियांचे प्रमाण 914 इतके आहे. तर महाराष्ट्राच्या संदर्भात विचार केल्यास 2011 च्या जणगणनेनुसार दर हजार पुरुषांमागे 883 इतके कमी आहे. प्रत्येक क्षेत्रात महिलांना सहानुभूती न दाखवता त्यांना माणूस म्हणून जगण्याचा हक्क सर्व पुरुषांना दिला पाहिजे. महिलांच्या मानवी हक्काचे संरक्षण होण्यासाठी पुरुषांनीही मानसिकता बदलली पाहिजे.

स्त्रियांच्या हक्काविषयी आंतरराष्ट्रीय पातळीवर करण्यात आलेले फायदे :-

1. संयुक्त राष्ट्रांच्या सनदेत लिंग समानतेचा आग्रह
2. महिला आयोगाची स्थापना करण्यात आली - 1946
3. महिला राजकीय हक्काचा ठराव - 1952
4. विवाहित महिलांच्या राष्ट्रीयत्वा संबंधी ठराव - 1957
5. भेदभाव निर्मूलन करण्यासंबंधीचा जाहीरनामा संमत - 1979
6. आंतरराष्ट्रीय महिला वर्ष - 1975

महिला विषयक फायदे :-

1. अनैतिक व्यापारबंदी कायदा - 1966(दुरुस्तीसह 1986)
2. हुंडाबळी कायदा 1961 (दुरुस्तीसह 1986)
3. स्त्री असभ्य प्रदर्शन प्रतिबंध कायदा -1986
4. राष्ट्रीय महिला आयोग कायदा -1990
5. कौटुंबिक हिंसेपासून स्त्रियांचे संरक्षण विषयक कायदा -2005
6. बालविवाह बंदी कायदा -2008

सारांश :-

आंतरराष्ट्रीय पातळीवर मानवी हक्कांच्या माध्यमातून स्त्री पुरुष समानतेवर आधारित व्यवस्था निर्माण केल्याने केवळ प्रश्नमागी लागणार नाहीत तर त्याची योग्य व काटेकोर अंमलबजावणी होणे आवश्यक आहे. स्त्रीयांचे सामाजिक, आर्थिक, सांस्कृतिक, राजकीय प्रश्न जाणून त्याविषयी उपायांची अंमलबजावणी तात्काळ करून योग्य तऱ्हेने मूल्यमापन करावे. स्त्रीयांचे होणारे शोषण थांबण्यासाठी त्यांना अधिकाधिक स्वयंरोजगार उपलब्ध करून